

med 100,000 Kr. i Stedet for at gaa til det Omsvøb, at vi først give disse 100,000 Kr. som Tilskud og derefter igen kræve dem ind gennem denne Stempelafgift. Der var nogen Mening i Galskaben tidligere, da Københavns Kommune skulde have noget af Afgiften, men jeg kan ikke begribe, hvorfor det kgl. Teater skal yde denne Afgift til Staten. Man siger, at det er for at undgaa en unfair Konkurrence med andre Teatre. Men det kan jeg ikke forstaa. Skal det kgl. Teater da ikke konkurrere med andre Teatre? Jeg synes, at man priser den nuværende Direktion, fordi den saa udmærket har forstaaet at konkurrere med de andre Teatre, har taget Skuespillere fra de andre Teatre, har faaet det Repertoire, det vilde have, og har hindret de andre i at bruge det, og det ligger jo som en Opgave for det at drive Teatret som en Forretning. Det ønsker Staten, den ønsker jo ikke at give det store Tilskud, men ønsker netop at gaa til et langt mindre Tilskud. Naar det er Tilfældet, saa forstaaer jeg ikke, hvorfor det skal være Staten saa magtpaaliggende at faa denne Afgift. Og hvis andre Teatre ville sætte Billetprisen højere, tror man saa, at det kgl. Teater ikke vil gaa med i samme Retning? Og omvendt: Der gives jo Forestillinger til lave Priser, Folkeforestillinger, og mener man, at det kgl. Teater, som giver dem for at bidrage til Folkeoplysningens Fremme og for at faa det størst mulige Publikum ind i Teatret, giver disse Forestillinger til nedsat Pris, skal være nødt til at forhøje denne Pris, skønt det ganske sikkert er af overmaade Betydning for det Publikum, der kommer til disse Forestillinger, om de skulle give noget mere eller noget mindre for Billetterne. Dette vedrører ogsaa det oprindelige Forslag, men jeg fremhæver det her, for nu ere vi komne til, at Staten skal tage hele Indtægten af Stempelafgiften af det kgl. Teater, det vil sige, at Staten skal tage fra den ene Lomme og lægge det over i den anden. Jeg tror, det er noget, som den højtærede Finansminister ikke burde være gaaet med til, da det vistnok strider imod hans virkelige Anskuelse. Jeg ser et Tegn paa, at han nærmest skammer sig ved det, deri, at naar han gør op, hvad der kommer ud af denne Afgift, og opfører, hvor meget man kan vente af de enkelte Poster, saa staaer der i en Anmærkning nedenunder, at Staten af hele dette Beløb vil faa 786,000 Kr., hvortil kommer 100,000 Kr. fra det kgl. Teater“.

som Staten altsaa vil have den Fornøjelse at indbetale til sig selv.

Det var nu de 10 pCt., der paalægges Teatrene. Saa gaar jeg videre til den Bestemmelse, at af Tivoli svares der ogsaa 10 pCt. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der staaer i denne Forbindelse nogle Ord om, at der under denne Afgift ikke er indbefattet „de i Forbindelse dermed staaende Forlystelsesetablissementer, der ere Genstand for særlig Udleje“. Nu vil jeg tillade mig at gennemgaa, hvorledes det vil komme til at gaa en Mand, der gaar ind i Tivoli en Dag, efter at denne Lov er vedtagen. Han vil straks ved Indgangen komme til at betale de 10 pCt. i Afgift. Saa kommer han hen til Kunstnerplænen. . . Det er ganske vist længe siden, at jeg har deltaget i disse Fornøjelser, men jeg har fra min Ungdom en ret tydelig Erindring om, hvorledes det gaar til. Hvis han vil ind og se paa Kunstnerne, saa antager jeg, at det er Ministerens Mening, at selv om der løses særlig Billet dertil, skal der ikke betales Afgift. Eller er det Meningen, at der alligevel skal betales Afgift, naar der løses Billet til Kunstnerplænen? Hvis det er Ministerens Mening, at der skal betales, saa kommer han i den Forlegenhed, at saa maa der ogsaa opkræves en Afgift af 20 Øre af hver af de Personer, der se til udenfor Plænen, og det vil jo ikke være saa let at komme til at gøre det. Men lad saa ogsaa være, at der ikke skal betales nogen Afgift for at overvære Forestillingen paa Plænen — saa gaar Manden ind i Koncertsalen, hvortil der er gratis Adgang. Men der er det jo saaledes, at der serveres baade i Salen og i Logerne — eller hvad de Lokaler kaldes, som ligge rundt om Salen —, og selvfølgelig skal ogsaa Tivoli betale en Afgift af Musikerne der — det er umuligt andet. Det kan ikke gaa med ind under Forlystelsesetablissementer, der ikke ere Genstand for særlig Udleje, det, at man her har Koncerter med Servering, skal selvfølgelig betales. Jeg vil gerne afæske den højtærede Minister hans Mening, om man ikke maa gaa ud fra, at der ikke kan gives nogen absolut Tilladelse til i Tivoli i Modsætning til alle andre Restaurationer at holde Koncerter uden Betaling. Men hvis det er Tilfældet, som jeg tror, at der skal betales, saa bliver det vistnok 20 Kr. eller mere om Aftenen paa dette Sted. — Hvis man derefter gaar hen og spiser til Aften — hvilket ganske vist anses for en mindre Forbrydelse, men dog skal